

”המיזנטרופ” מאת מולייר

דמות: סלימן

קודם כל הרשי לי להודות לך, זה מאוד חביב שכל כך אכפת לך ממני, ותרשי לי להשיב כְּמִקְוֵבַל – בטובה תחת טובה, ולתת גם לך קצת חומר למחשבה:

ישבתי אתמול בחברה טובה, התחלנו בשיחה כללית וכשהתחלנו לדבר על צביעות, איכשהו גם את עלית...
”מתחסדת”, אמר מישהו, ”מזויפת”, מישהו אמר, ”חושבת שהיא המציאה את המוסר והצדק!” ”יבשה” אמר מישהו נוסף ”ועוד מְעֵזָה להרים את האף”.

ועוד אמרו, שבכל פעם שמישהו אומר מילה גסה, את מתחילה לצרוח ואת שתי האוזניים מכסה, וכל הדיבורים שלך על אלוהים, כאילו את אחראית אישית על כל החטאים, ושאת נהדרת בלהעביר רכילות מאחד לשני (זה הם אמרו את כל הדברים האלו, הם ולא אני).
ועוד הם אמרו שאחת שמחזיקה את עצמה קדושה, כדאי שתקרא את התנ”ך ולא רק את לאשה. והם גם אמרו שהתפילה היחידה שאת ממלמלת היא ”הלוואי שכבר יופיע איזה גבר אצלי בדלת”...
כמובן שניסיתי להגן עליך, כי אני חברה שלך, ניסיתי וניסיתי, אבל מה, זה לא הלך. כי מה זה מילה טובה אחת שלי לעומת אלף השמצות שלהם, ולא את כולן אני זוכרת, אבל אם נרצה לסכם – הגיע הזמן שתפסיקי לרכל ותתחילי להתעסק בענייניך (ושיהיה ברור – זה לא אני, זה הם אמרו עליך). כי מרוב שאת מחפשת מיגרעות בכל גברת כנראה שלחסרונות שלך את כבר לגמרי עיוורת. את כל זה אני אומרת לך בתור חברה ומוטב שתתייחסי ברצינות לדברים שאמרת עכשיו.
העולם היה משתפר אם היו בו שיחות כאלה, גילוי הלב רק עוזר לפקוח עיניים להרבה אנשים שרואים את הפנטזיות שלהם במקום לראות את האמת. אנחנו ממש צריכות לעשות את זה באופן קבוע. למשל מה דעתך ששתינו, פעם אחת בשבוע ניפגש אצלך או אצלי ונעביר שעה של פנאי בהחלפת אינפורמציה: ”מה אומרים עליך” תמורת ”מה אומרים עלי?”